

Życiorys bpa dra Adama Dyczkowskiego

Bp dr Adam Dyczkowski urodził się 17 listopada 1932 r. w Kętach, w diecezji krakowskiej w rodzinie inteligenckiej jako syn Julii z domu Jurasz oraz magistra Feliksa Dyczkowskiego, profesora matematyki w Liceum Ogólnokształcącym w Kętach.

Po złożeniu egzaminu dojrzałości w Kętach rozpoczął studia w Arcybiskupim Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu. Miarą wysokiej pozycji kleryka Adama Dyczkowskiego jest fakt pełnienia przez niego funkcji dziekana alumnów. Potrafił bezkonfliktowo współpracować ze wszystkimi przełożonymi i profesorami. Klerycy darzyli go szacunkiem za dobroć serca, skromność, pokorę i służebną wobec nich postawę. Imponował wszystkim wielką wiedzą nie tylko teologiczną, ale i matematyczno-fizyczną oraz astronomiczną. Ceniony za dyskrecję. Nie stronił też od prac fizycznych.

Po ukończeniu Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu, otrzymał święcenia kapłańskie z rąk ks. bpa Bolesława Kominka 23 czerwca 1957 r.

W latach 1957-63 studiował filozofię przyrody na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, studia te przygotowały go nie tylko do pracy naukowo-dydaktycznej, ale także do pracy duszpasterskiej. W czasie studiów nawiązał też liczne kontakty naukowe i towarzyskie. Między innymi zaprzyjaźnił się z ówczesnym biskupem pomocniczym archidiecezji krakowskiej doc. dr hab. Karolem Wojtyłą. Studia ukończył otrzymaniem stopnia doktora z zakresu filozofii przyrody.

W latach 1963-71 jest wikariuszem w parafii katedralnej i wykładowcą filozofii w Seminarium Wrocławskim, a następnie na Papieskim Wydziale Teologicznym pracując przy katedrze metafizyki, teodycei i kosmologii. Zastąpił jako utalentowany duszpasterz akademicki w latach 1965-78. Był również harcerzem.

21 września 1978 został mianowany biskupem tytularnym Altawy oraz biskupem pomocniczym w archidiecezji wrocławskiej. Sakrę biskupią otrzymał 25 listopada 1978 z rąk arcybiskupa wrocławskiego Henryka Gulbinowicza. Był wiceprzewodniczącym Komisji Episkopatu do spraw Duszpasterstwa Akademickiego, pełnił funkcję przewodniczącego Ogólnopolskiego Duszpasterstwa Służby Zdrowia, jako biskup pomocniczy nie zrezygnował też z obowiązków wykładowcy na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu.

Mianowany biskupem pomocniczym w Legnicy 25 marca 1992 r.

W dniu 17 lipca 1993 r. Ojciec Święty Jan Paweł II mianował go biskupem diecezjalnym Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej. Z dniem 19 lipca 1993 r. przejął kierowanie diecezją. Ingres do katedry gorzowskiej odbył się 5 września 1993 r., a ingres do konkatedry w Zielonej Górze odbył się 12 września tegoż roku.

Po osiągnięciu 75. roku życia złożył na ręce Papieża rezygnację z zajmowanego urzędu. Benedykt XVI przyjął rezygnację. Jednocześnie poprosił o sprawowanie obowiązków do czasu objęcia diecezji przez nowego Biskupa Diecezjalnego.

Od 2008 biskup senior diecezji zielonogórsko-gorzowskiej otrzymał tytuły Honorowego Obywatela: Gorzowa Wielkopolskiego (2008), Zielonej Góry (2008) i Głogowa (2008).